

(המשך מעמוד 47)

בצורה שתבטיח אותם היטב. הם לא הסכימו לקנות אהוים במחירים המפולפלים שדרש גרינוולד, אבל הסכימו לשלם את כל חובותיו של גרינוולד לנושים ישראלים, שהסתכמו במיליון וחצי לירות, ולהוסיף על כך עוד מיליון לירות כדי לשפץ ולתחוק את האונייה.

שידורי מיפלגות

על פני הגלים

כספים אלה תיקנו את המנוע הישן של האונייה, אשר שבק חיים בדרך לישראל. חיזקו את כננת העונג, ושיפצו את הגנרטור שלא סיפק זרם יציב.

בשלב זה נדמה היה כי האונייה יכולה להתחיל לשרד, ובגלל הבחירות בישראל היא עשויה אפילו להפוך מיכרה זהב, עליו חלם גרינוולד. התברר כי כמה וכמה מיפלגות התעניינו באפשרות לשרד באמצעותה תעמולת בחירות לציבור הישראלי ולעקוף בעזרתה את החוק המקציב דקות שידור למפלגות. אולם כאשר החלו השידורים בפועל התברר כי האונייה אינה די יציבה על פני הים, וכאשר מתעוררים אפילו גלים קלילים היא מתנועעת והאנטיגנה שלה משנה זווית ואיכות השידורים הנקלטים בחוף היא גרועה. התקנה לכך היא בנסיעה איטית לאורך החוף בעת השידור. מתברר כי האונייה יציבה בנטיעה יותר מאשר בעמידה. אולם נטיעה כזו מצריכה דלק, ומייקרת את התחשב. ייתכן שגם על תקלה זו היתה האונייה מתגברת, כאשר התרגשה עליה לפתע סכנה חדשה, סכנת החוק הישראלי. חברי הקואליציה העבירו בקריאה ראשונה בכנסת תיקון לפקודת הטלגרף האלחוטי הוותיק לאודליה בלבד. החוק אינו קובע דבר באשר לשידורי רדיו מן הים, אלא אוסר באיסורים חמורים, כמעט דראקוניים, כל שידור טלוויזיה לארץ. החוק עבר את הקריאה הראשונה ביום האחרון של הכנסת התשיעית, הועבר לוועדת הכלכלה ושם הוקפא. אם יכלו חוק זה לתוקף, הוא יאסור על פני גרינוולד, שהוא אורח ישראלי, להפעיל את אוניית הטלוויזיה. הוא יאסור על אורחים ישראליים לעבוד בה, ויאסור על כל אונייה הישומה בישראל להפוך לתחנת טלוויזיה.

החוק לא מסתפק באיסורים החלים על מפעילי התחנה, הוא אוסר על כל אדם לעזור לה בתחוקה, לספק לה חדרות או ידיעות או תשדירי פירסומה, ומעניש גם את מי שמייצג את התחנה. אפילו העיתונים שיפרסמו את מועדי השידורים של התחנה יהיו צפויים לעונש.

שיקופית

של צבע

הסעיף החמור ביותר, המסכן כל תחנת השידור מסחרית, הוא דווקא זה המתייחס לאי הכרה בתשלומים לפירסומה בתחנת הטלוויזיה, כהוצאות מוכרות לצורך מסווגות. סעיף זה עלול להרוס כל אפשרות למפרסמים ישראלים להשתמש בשידורי התחנה, וקשה להאמין כי היא תוכל להתקיים על פירסומים של חברות זרות בלבד.

אך בעוד החוק קבור בוועדת הכלכלה, נפל על אודליה רוגזו של משרד התקשורת, שהחל משבש את שידוריה, הוא הקריע עליהם את שיקופית הצבע של ישראל, והוסיף על כך הפרעות קולניות.

לדברי המשקיעים עולה הפעלת משרד השידור למדינת ישראל כחצי מיליון שקל ליום. דבר המורה, כי סגירת התחנה שווה למדינה הרבה מאוד כסף. אדם הקרוב לפרוייקט והמבטח להי שאר בעילום שם מסכם ואומר: "אודליה כנראה תיכשל. היא אינה ממומנת מספיק, ולא הכינו מראש את הרקע המתאימים להפעלתה. אבל כשלונה של אודליה יכול להיות שיעור טוב מאוד למי שיחליט להקים את תחנת הטלוויזיה הימית הבאה. בסכום של כ-200 אלף דולר אפילו שר היה לקנות מיכליה ישנה, בגודל של כ-30 אלף טון, שתהיה יציבה על פני הגלים, ושתוכל להכיל ציוד כבד יותר, מסוג VFH. זהו איננו ציוד ישראלי, אבל מתאים לשידורים כאלה, ואי אפשר לשבש אותו מהחוף. ציוד כזה הוא גם זול יותר, אם יהיה בכנסת לובי לאונייה כזו, היא תתגבר או על כל הקשיים". אבל גורלה של אודליה, החלוצה, נחזק.

שידור

צל"ש

נאצים באמריקה

● **לדן רביב**, כתב הטלוויזיה בוויני גטון, על דיווח אמיץ ומרתק על פעולות הקונקרטקלאו, האירגון האנטי-שמי במיסגרת הכימיעטנאצי בארצות-הברית, במיסגרת השבוע - יומן אירועים.

כלכלי צה"ל

● **לשמואל (אקון) נחושתי**, מפקח התוכנית השבועית של גלי צה"ל, שעשה קלה לכלכלה, תוכנית הדיווח והפרשנות הטובה ביותר לענייני כלכלה על גלי ה-אתר (כולל הטלוויזיה). התוכנית השומרת על אינליות בבנקים ובמפרסמי-מודעות, חושפת את הכלכלה הישראלית, הבנקים ומערכת הצרכנות לפני צוות משתתפים. שעימו נמנים, בין השאר, **איתן ליפ"ר** ו**לאה פורת**, המצליחים להעניק לתוכנית מימד מרתק.

מאחרי הקלעים

מסע-הפחדה מאורגן

למיתקפה חסרת-תקדים על מוסדות רשות-השידור יצא הכתב-הצבאי לשעבר של הטלוויזיה, שדר מערכת הבחירות של מיפלגת-העבודה (בטלוויזיה), **עמירם ניר**. בערב ראיונות של המראיין **איתן דנציג**, שנערך ברמת-אביב, סיפר ניר, בין השאר, בתשובה לשאלות המראיין: ● **נדמה לי** שהטלוויזיה נמצאת מול מסע-הפחדה מאורגן ושיטתי. היא הוכנסה לסדר, היא כבולה באזיקים. הרבה מאוד נושאים, שהיו מטופלים בימים כתיקונם, אינם מטופלים כלל כיום. ואני לא חושב שזה מיקרה. נושאים רבים שהיו מטופלים באיזון דיווחי, ובצורה הוגנת ביותר, מטר פלים כיום במימד צר, כאשר קשת הידעות, שהטלוויזיה מופקדת על הבאתה, השאירה רק את הקוף מתוך הקשת. וכשאמרת שזה לא מיקרה, התייחסתי למסע-הפחדה שאני מניח, כי מתנהל כלפי העובדים... את המסע מנהלת ממשלת ישראל. זה התחיל בשידור יורם ארידור, שהיה נאום בחירות מובהק, וזה נמשך בהתנכלויות לכתב **רפיק חלבי**, שנמנע ממנו כימעט באופן שיטתי, במשך כחודשיים. לסקר את המתרחש בשטחים המוחזקים, והמשיך בהתנפלות על רפיק חלבי, כאשר זה פירסם את סיפורו. **המסע** עבר לכתב-לי ענייני התנכלויות (**יגאל גורן**), שחדל לסקר את המתרחש שם במשך תקופה ארוכה. בקיצור יש בטלוויזיה מסע הפיחדה.

קריינית מוזר
אצלה הפנים צרות

בתיבתו של ינון לעבות ולהגדיל את המון המוקש לדת ולמסורת במישרי הטלוויזיה, תוך פיזורם בתוך כלל מישרי הטלוויזיה, ולא רק במסגרת הקבועות והמוגדרות של תוכניות הדת.

מילבד חברי הוועדה-המנהל השתתפו בדיון גם מנהל הטלוויזיה **יצחק שימעיני**, מנהלת מחלקת התוכניות **אסתר סופר** והרב **מרדכי צביאלי**, המופקד על תוכניות הדת והמסורת. בעוד ששימעיני וסופר הציגו את הצדדים העקרוניים של נושא הדת בטלוויזיה, ואת הפצם להרחיב את קשת הנושאים ואת איכותם, הציג צביאלי את הצד הרעיוני ואת הצורך להפוך את תוכניות-הדת למכשיר אשר יפיץ את הרעיונות הדתיים, בעלי מגמה של שמירת מסורת, באמצעות המסך הקטן.

קואליציה מורה קמה במהלך ישיבה זו בין נציגי המערך, **דניאל בלור**, ובין מציעי ההצעה, מיכה ינון. הם תמכו ב"רעיון שהעלה מנכ"ל רשות-השידור, **יוסף לפרי**, "לשקול אפשרות לרענן את שידורי הדת והמסורת ולהחליף את מיסגרת מורשה באמצע השבוע בסרטי-תעודה ברמה גבוהה, שישתלבו בתיכנון הרגיל של תוכניות הטלוויזיה..."

פסקול

קדוש מעונה

מרידות רבה שוררת באחרונה במיסוד רינות בניין-הטלוויזיה. הסיבה: מיסלוח הסרט הפולקלורי מישל עורא ספרא ובניו של הבמאי **ניסים דייין** כמייצג של סירטי הטלוויזיה לתחרות פרס איטליה, תחרות הצמרת של תחנות-השידור שהן חברות באיגוד השידור האירופי. לדעת רבים בטל-ויזיה, אין זה מכובד לשלוח לתחרות חלק ראשון מתוך טרילוגיה, ששני חלקיה האחרים טרם הוסרטו, וייתכן שלא יוסרטו. סיבה אחרת: רמתו של הסרט. ● במית קפתו חסרת-המעצורים של ראש-הממשלה **מנחם בגין** על שדר הטלוויזיה, מי ש-היה מנהל מחלקת-החדשות שלה, **חיים יבין**, נשמט מישפט אחד שאמר ראש-הממשלה, את המישפט הזה שמעו המקריינים וטכנאי-התיקשורת, שהיו בקירבת ראש-הממשלה. המישפט: "מילה שלי היא קדושה, וזה לא משנה אם אני מדבר ארבע דקות, או עשר דקות. כל מישפט שלי קדוש..."

"אני רואה שזה נכון מהבחינה הציבורית והאישית. אני חושב שזה לא רצוי."

באותו ערב ראיונות השתתפה גם ה-קריינית **דליה מוזר**, שסיפרה מעט על הווי הקריינים: "בחדר-האיפור גיליתי כי **חיים (יבין)**, **יעקוב (אחימאיר)** ו-**עודד (בן-עמי)** יש להם פנים מלאות ורחבות, ומאפרים אותם כדי להצר את פניהם, בעוד שאצלי זה הפוך לגמרי, אצלי הפנים צרות, ויש לאפר כך שהן תהיינה מלאות ועגולות..."

כפייה רחית נוסח ינון

נציגם הישיר של שר-החינוך-התרבות

מראיין **דנציג** טופח על גבו של **ניר** הטלוויזיה הוכנסה בסדר

● **זכורון המר** ושל המפד"ל בוועדה-המנהל של רשות-השידור הוא עורך-הדיון **מייכא ינון**. הוא תבע באחרונה דיון מקיף בוועדה המנהל על תוכניות דת ומסורת בטלוויזיה. בשבוע שעבר נערך דיון כזה, שהתמקד

● **אני הולך עכשיו לדרגתיים** את רת, שאין חזרה ממנה, מתיקשורת לפרי ליסטיקה, בלי כל כוונה לחזור לטלוויזיה... (בתשובה לשאלה אם היה מוכן לקבל בטלוויזיה תפקיד בעל גוון פוליטי):